

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709593408/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Iland fra Baaden stiger just *Dioné*,
 Ved *Charles' Arm* hun langsomt vandrer frem;
 Og Luftens Lethed, Fuglens Fløiteton
 I Aftnens stille Glands fortryller dem.
 De tage Veien mod det nære Hjem,
 Hvis Tag sig hæver over Træets Krone;
 Nu standse de, og atter nu de gaaze,
 Og nu som drømmende de stille staae.

Og som een Tanke ledte nu dem Begge,
 De slynge Armen om hinanden fast.
 Hans Skulder hærer som en yndig Last
Dioné's løste Løkker, der sig lægge
 Omkring den Skjønnes Hoved, lig et Dække,
 Der skygger for de varme Øiekast.
 Saa drømmende — mod Brystet Brystet lynget,
 De staae lig Marmorstatter fast omslynget.

Men Livets Flamme, ikke Stenens Kulde,
 Med Purpur farver Begges varme Kind;
 En Taare lister sig i Øiet ind,
 Som alt de aned at de skilles skulde.
 Tabt i hinanden og for Verden blind,
 Med Tanker, af den samme Længsel fulde
 De følte salig Glæde, brandfri Smerte,
 Ved Livets Bølgeslag i deres Hjerte.

O, at et sligt Minut ei Evighed
 Til Moder fik, skjøndt det fik Himlens Lyst!
 O, at kun Drømmen lig er denne Fred,
 Kun Øieblikkets snart fortrængte Trøst!
 O, at med Tiden Templet styrter ned,
 Som Haab og Elskov bygged i vort Bryst!
 O, at kun Lykkens Glimt er Ungdoms-Kjærlighed,
 Kun Savn dens Frugt, Erindring al dens Herlighed!

Men ved den løvbekrandste friske Kilde
 Vi mødes atter med det unge Par.
 I Græsset h u n, ved hendes Fod, den lille,
 Beskeden *Charles* sig et Sæde ta'er;
 Og ømt i Skumringen de hvilske stille,
 Paa Hjertets Spørgen giver Løben Svar,
 Og Kinden brænder høit af Amors Luer.
 Mens Øie ind i Øie kjærligt skuer.